

S. 102

Výbor: Výbor pro justici

Název: **Zákon o úpravě podmínek podstoupení umělého přerušeni těhotenství**

Důvodová zpráva

Obecná část

Tento zákon mění federální standardy týkající se podmínek, za jakých může být provedeno umělé přerušeni těhotenství. Tento zákon byl navrhnout z důvodu absence dostatečné úpravy podmínek na federální úrovni. Velká část podmínek existuje v rozhodnutích Nejvyššího soudu, což Senát a Sněmovna reprezentantů Spojených států amerických shledávají jako nedostatečně legitimní z důvodu nevolitelnosti soudců. Tento zákon však není v kolizi s předešlými soudními rozhodnutími, pouze na ně navazuje.

Zvláštní část

1. Hlava I

Hlava I hovoří o úvodních ustanoveních, která jsou pak dále používána. Stanovuje základní pravidla a vymezuje termíny pro potřeby zákona.

2. Hlava II

Hlava II určuje hodnoty a práva, na kterých je tento zákon postaven. Tato práva a hodnoty nejsou jakkoli v rozporu se stávající legislativou či předešlými precedenty danými federálními soudy.

3. Hlava III

Par. 302.

- (1) Toto ustanovení klade omezení provádění interrupcí. Zřizuje se federální časová hranice 8 týdnů pro legální provedení interrupce. Tato hranice je zavedena z důvodu celostátního sjednocení a ochrany ženy před riziky pozdějšího provedení interrupce, jelikož nejbezpečnější přerušeni těhotenství jsou prováděna v počátcích těhotenství. Druhým důvodem je ochrana hodnoty nenarozeného života z důvodu případů, kdy při interrupcích prováděných v pozdějších stádiích těhotenství dítě pokus o ukončení těhotenství přežilo a

následně bylo zákrokem poznamenáno (současná legislativa chrání život narozeného dítěte i za podmínky, kdy se žena rozhodla podstoupit interrupci, přestože byla neúspěšná).

- (2) Toto ustanovení vymezuje, že hranice osmi týdnů se netýká případů znásilnění a incestu, na tyto podmínky se vztahuje limit prvního trimestru. Výjimka znásilnění byla zavedena proto, že v případě znásilnění se žena nerozhodla mít sexuální styk dobrovolně, tudíž není odpovědná za jakékoliv jeho následky, a stát bere ohled na to, že žena mohla utrpět psychickou újmu, kvůli které žena potřebuje více času na rozhodnutí, zda interrupci podstoupit, či nikoliv. V případě incestu se jedná o společensky neakceptovatelnou formu otěhotnění čili je v zájmu státu umožnit ženě co nejjednodušší podstoupení přerušování těhotenství.

Par. 303.

Par. 303. určuje trestněprávní odpovědnost osob jednajících v rozporu s tímto zákonem.

4. Hlava IV

Hlava IV se týká dostupnosti interrupcí.

Par. 401.

Par. 401. řeší problém vzdálenostní nedostupnosti klinik v mnoha státech.

Par. 402.

Par. 402. nařizuje finanční pokrytí umělého přerušování těhotenství v případě ohrožení života, znásilnění a incestu z federálních fondů, jelikož se jedná o okolnosti natolik závažné, že má žena právo na zvýšenou státní pomoc, pokud chce interrupci podstoupit.

5. Hlava V

Hlava V stanovuje, že tento zákon nabývá účinnosti s jeho vyhlášením.